

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

SERÜVEN PEŞİNDE

UZAYIN
TUTSAKLARI

GENÇ HAYAT

Psikolog Tuncel ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesini bitirdi. Ardından girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Umumi Psikoloji (tezli), Tıbbi Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesinden Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında Altınköprü Yayınevi'ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayınlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayınlanmış altmış aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra, çocuk eğitimi ve edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu İlgı Yayıncılık ve Güçlü Yayıncılık bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl Ders Kitapları Anonim Şirketi'nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdüktan sonra emekli olmuştur. Yazarlık yaşamını hâlen; psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarında Hayat ve Çilek Yayınları'nda sürdürmektedir. Yazarın adı geçen yayın markalarımızdan edinebileceğiniz eserleri şunlardır:

Genç Hayat Yayınları

Serüven Peşinde Serisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Korku Tüneli Serisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Tehlikeler Evi
- Korkunç Palyaçolar
- Yasak Gezegen

Macera Geçidi Serisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıdaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Masallar Dünyasında
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevre Masalları (10 Kitap)

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

SERÜVEN PEŞİNDE DİZİSİ

1. BATIK KENT'E YOLCULUK
2. ATEŞ KENT'TEN KAÇIŞ
3. BİZANS'IN GİZLİ HAZİNESİ
4. UZAYIN TUTSAKLARI
5. HAYALET GEMİ
6. KIZIL EJDER
7. YEDİ BELÂ ÇETESİ
8. KORKUNÇ TUZAK
9. EFSANELER GEZEGENİ
10. KATİL KİM?
11. İSTANBUL'DA TEHLİKE
12. PİRÎ REİS'İN HAZİNELERİ
13. KAYIP PRENS
14. BÜYÜK SOYGUN
15. ÇİN SEDDİ'NİN ÖTESİNDE
16. OYUN İÇİNDE OYUN
17. ALTIN MASKE
18. KORKU SİRKİ
19. UZAYDAKİ DÜŞMAN
20. DENİZ KURDU
21. KÂHİN
22. TEHLİKELER GEZEGENİ
23. KÂBUS ŞATOSU
24. GÜNLÜKTEKİ SIR

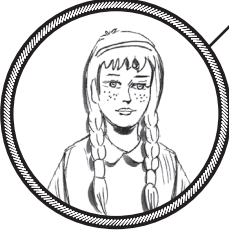
DİZİNİN KAHRAMANLARI

UFUK

Ailenin en küçüğü olduğu için herkes onu Ufaklık diye çağırır. On üç yaşında, üstün atletik özelliklere sahip, serüven düşkünü bir gençtir. Bilim ve tekniğe delicesine tutkundur. Zekâ oyunlarında ve her türlü doğa sporunda son derece yeteneklidir. En büyük ilgisi, kimsenin üstesinden gelemediği gizleri çözmektir.

GİZEM

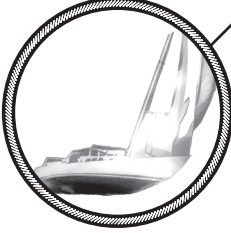
On iki yaşında, konuşkan ve cana yakın bir kızdır. Almanya'da büyümüştür. Hiç görmediği annesini bulmak için Türkiye'ye gelince, yolları Ufaklık'la kesişmiştir. Bir erkek çocuk kadar cesur ve ataktır. Tehlikeli serüvenlere atılmaya bayılır, ama işler kötüye gittiğinde karşısındakini suçlamaktan da geri kalmaz.

GEVEZE

Ufaklık'ın can yoldaşı, konuşkan mı konuşkan, Makao türü, çok renkli bir Amazon papağanıdır. Yetişkinler inanmasa da o her söyleneni anlar.

DENİZ KURDU

Ufaklık'ın babası tarafından geliştirilmiş, klâsik yat görünümünde bir teknoloji harikasıdır. Hızlandığında, gövdesindeki kızaklar üzerinde yükselerek saatte yüz elli kilometrelik bir hıza erişebilir. Hatta bir helikoptere dönüşerek uçabilir. Mini bir denizaltıya ve sayılamayacak kadar çok teknolojik özelliğe sahiptir. Bunlardan biri de, gerektiğinde bir bilgisayar robotu olan DÂHÎ tarafından yönetilebilmesidir.

ÇİTA

Gizem tarafından daha bebekken alınıp büyütülmüş, Makak türü, küçük ve ürkek bir maymundur. Ama dostları söz konusu olduğunda bir goril kadar cesur ve saldırgan olmasını da bilir.

MİNİK

Ufaklık tarafından bir denizci olarak eğitilmiş, aslan kadar yürekli, Juck Russel terrier türü küçük, kahverengi lekeli beyaz bir köpektir.

KAYRA VE BAYCA

Ufaklık'la Gizem'in "Uzayın Tutsakları" serüveninde tanışıp dost oldukları uzaylı iki gençtir. Dünya'dan çok daha gelişmiş bir uygarlığın temsilcileridir. Bayca; uzun boylu, atletik yapılı, yanık tenli ve sarışın bir delikanlıdır. Saçları küp şeklinde taralıdır. Kayra ise; orta boylu, beyaz tenli, siyah saçlı ve yeşil gözlü bir genç kızdır. Saçları başının üzerinde silindirik biçiminde toplanmıştır. Ufaklık ve Gizem'le en büyük ortak yanları, serüven düşkünü olmalarıdır.

Ođluma,
Bu diziyi ilgi ve heyecanla izleyerek
beni yreklendirdiđi için...

DENİZ KENT'TE GARİP OLAYLAR

Güneş ufukta daha yeni yeni, kızıl bir top gibi yükselmekteydi. İki gölge, tan vaktinin o kızıl-pembe aydınlığında, kumsalda sürükledikleri sandalı yere bırakıp dikildi. Sabahın serinliğine karşın ikisi de kan ter içindeydi. Minik, Geveze ve Çita'ysa, sandalın içinde neşeyle dört dönmektedirlerdi. Gizem, iki eliyle belini tutup soluklanırken; bir arkalarında bıraktıkları izlere, bir de buldukları yerin denize olan uzaklığına baktı. Neredeyse daha geldikleri kadar yolları vardı. "Sabahın köründe telefon ettiğinde..." dedi soluk soluğa. "Hiç deniz o kadar çekilir mi? Bu abartıyor, dedim kendi kendime. Doğrusu hiç düşünmemiştim böyle bir şeyle karşılaşabileceğimi."

Ufaklık gözlerini kısıp, kıyıyla denizin başladığı yer arasındaki uzaklığı kestirmeye çalıştı. "En azından iki yüz metrelik bir çekilme..." dedi. "Bunu sıradan bir gelgit olayıyla açıklamak çok zor. Kendimi bildim bileli, bu yörede böyle bir şeyi ne gördüm ne işittim. İyi ki dün gece, çekilmenin başladığını sezip de Deniz Kurdu'nu her zamankinden açıkta demirlemişim. Yoksa şimdi o da, tıpkı şu sandal gibi kumsalın tam ortasında kalakalmıştı. Üstelik onu böyle sürükleye sürükleye denize kadar götürmezdik de!"

Gizem, "Daha bunu da götürebilmiş değiliz kaldı ki..." dedi gülümseyerek. Sonra, kuşku dolu bakışlarını Ufaklık'a çevirip, "Eğer bu bir gelgit olayı değilse, o zaman ne? Söylesene!" diye diretti. "Küresel ısınma ve buharlaşma, bir anda böyle bu çekilmeye neden olamaz, öyle değil mi? Yoksa bu bir deprem belirtisi mi? Eğer bütün bu sular uzağa çekilmediyse; deniz suları, yer kabuğundaki bir çatlaktan akıp dünyanın derinliklerine akmış olabilir mi?"

Ufaklık, "Öngörebileceğin olağanüstü başka bir olasılık kaldı mı bilmiyorum Gizem!" diye homurdandı. "Ama bunun mutlaka mantıklı bir açıklaması olmalı." sözlerinin ardından Deniz Kurdu'na doğru kaçamak bir bakış fırlattı. "Ben, denizdeki bu çekilmenin daha da süreceğinden kaygılıyım. Haydi, yapış sandalın kenarına da, şunu bir an önce kıyıya ulaştırabilirim. Deniz Kurdu neredeyse karaya oturacak. Onu hemen açığa almamız lâzım." diyerek tartışmaya ara verdi.

Şimdi her ikisi de yeniden sandalın baş tarafına geçmişlerdi. Biri sağdan, diğeri soldan aynı anda havaya kaldıra kaldıra, onu denize doğru sürüklemekteydi. "Bir, iki, üç... Hop! Bir, iki, üç... Hop!" Böylece sandalı adım adım denize doğru taşıdılar. Sonunda ayakları suya değdi. İşte o zaman ikisi de, tükenmiş bir hâlde sandalın üzerine yığılıp kaldılar. Ufaklık birkaç dakika bu konumda dinlendikten sonra başını kaldırıp, "Haydi Gizem!" dedi. "Son bir gayret daha! Şunu denize bir itelim, sana söz! Kürekleri ben çekeceğim."

Şimdi Ufaklık sandalı baş tarafından tutup çekerken, Gizem de onu kıçtan itiyordu. İşte sonunda denize kavuşmuş, yüzüyordu. Her ikisi de, çevik birer hareketle, bir anda sandalın içine atlayıverdiler. Ufaklık, alışkın hareketlerle kürekleri iskarmozlara taktı. Hemen ardından da bütün gücüyle kürek çekmeye başladı. Şimdi sandal suyun üzerinde kayarcasına ilerliyor ve hızla Deniz Kurdu'na yaklaşıyordu.

Gizem, daha sandal Deniz Kurdu'na yanaşır yanaşmaz; Minik'i ve Çita'yı alıp tekneye tırmandı. Ufaklık da sandalı merdivenlere bağladığı gibi, onun hemen ardından yukarıya fırladı. O, güverteye adımını attığı anda, Geveze omuzundan havalandı. "Haydi serüven peşine! Serüven peşine!" diye diye, ortalıkta dört dönen Çita ile Minik'in peşine takıldı. Gizem dürbünü açıklarda gördüğü bir şeye doğrultmuş, büyük bir ilgiyle onu izlemeye dalmıştı. Oysa Ufaklık'ın yitirecek bir anı bile kalmamıştı. Salmanın altı, iyiden iyiye kuma saplanmıştı. Tekne dalga alıp sallandıkça, yerinden kopup kırılacakmış gibi zorlanmaktaydı.

Bir şimşek gibi kaptan köşküne daldı. Ter içindeki bedenini, yine aynı hızla kumanda koltuğuna bıraktı. Parmakları, ezberindeki bir parçayı çalan piyanistin parmakları gibi, kolçakların üzerindeki düğmelerde büyük bir hızla dolaşmaktaydı. Onlar böyle dolaştıkça, önündeki büyük panoda; sarı, mavi, yeşil, kırmızı, turuncu ışıklar ardı ardına yanmaya başladı. Sonunda, teknenin tüm genişliğini kaplayan iki bilgisayar ekranından solundakinde bir robot görüntüsü beliriverdi. "Buyrun Kaptan!" dedi. "Ben Dahî! Emirlerinizi alabilirim!"

"Çok çabuk olmalıyız Dâhi!" dedi Ufaklık. "Neredeyse kuma oturmak üzereyiz. Hemen demir alıp salmanın zorlanmasını önleyecek yönde denize açılmalıyız. Çabuk ol! Çok çabuk! Tekne en küçük bir zarar bile görsün istemiyorum."

Dâhi'nin sesi, Ufaklık'ınkinin aksine son derece sakin-di. "Siz hiç merak etmeyin Kaptan!" diyordu. "Ben hemen motorları çalıştırıyor ve demir alıyorum." Bunu söylerken, bir yandan da salmanın kuma gömülü görüntüsünü ekrana yansıtıyordu. Dâhi, "Bu duruma göre, kuzeydoğu yönüne doğru hareket etmemiz gerekecek Kaptan." diyerek konuşmasını sürdürdü. "Ben bir sorun çıkacağını hiç sanmıyorum! Hareket için izninizi bekliyorum."

Ufaklık, bir süredir heyecandan tuttuğu soluğunu verdiği komutla birlikte dışarıya bırakarak, "En ağır yolla, kuzeydoğu yönünde ilerlemeye başla Dâhi!" dedi. "Yalnız, her an kuma gömülü bir kayaya çarpacakmışız gibi de dikkatli ol. Küçük bir dirençle dahi karşılaşırsan, hemen tornistan!.."

Fakat hiçbir sorunla karşılaşmadı. Uskurun dönmesiyle birlikte tekne denizde ağır ağır yol almaya başladı. Ufaklık ekranda, salmanın kumları yara yara ilerlediğini, bir süre sonra da saplandığı yerden kurtularak yükseldiğini izledi. İşte o anda sağ elini sevinçle havaya kaldırıp, "Gizem çak!" diye bağırdı. Ama eli boşlukta kaldı. Kızın küpeşte, elindeki dürbünle, hâlâ aynı noktaya bakıp durduğunun ancak o zaman farkına vardı.

Önce, "Bu kız neye bakıyor böyle?" diye meraklandı. Ardından da, görüntü alıcılarını Gizem'in baktığı yere çevirip bu noktayı yakınlaştırdı. Önündeki ekrana büyütülerek gelen görüntü karşısında, sevinçle, "Yunuslar..." diye çığlık attı. Gizem'in öyle ilgiyle izlediği şey, denizde oynaşan yunus balıklarıydı. Onlarca yunus, yaklaşık elli metre çapında sanal bir çember üzerinde ilerleyerek birbiri ardı sıra suya dalıp çıkmaktaydı. Ufaklık o güne kadar hiç bu kadar kalabalık bir yunus sürüsüne rastlamamıştı. Acaba Yunus ile Yunuse de onların arasında mıydı?

Deniz Kurdu'nun rotasını hemen o yöne çevirdi. Yunuslara elli-altmış metre kadar yaklaşınca da, hız kesip demir attı. Ardından o da koşarak güverteye, Gizem'in yanına çıktı. Şimdi yunuslar, kuyruklarının üzerinde havaya dikilmiş olarak hep birlikte geri geri çekiliyorlardı.

Gizem, "Şunlara bak Ufaklık!" diye bağırdı. "Sanki her biri iyi eğitilmiş birer sirk yıldızı! Bu yakınlarda bir deniz sirki var da, acaba hepsi oradan mı kurtulup kaçtı? Sonra niçin dört bir yana dağılmadılar da tümü gelip burada toplandı?"

Ufaklık da şaşkındı. "Hiçbir sirkin havuzunda bu kadar çok yunus bulunabileceğini sanmıyorum Gizem!" dedi. "Kaldı ki böyle bir olay olsa, bütün televizyon kanalları ve gazeteler onu ilk haber olarak verirdi. Ayrıca izlediğimiz bütün bu gösteri numaraları, yunusların doğal davranışları da olmadığına göre... Ne bileyim işte! Benim de aklım karıştı. Bir ara, Yunus'la Yunuse bunların arasında mı? Ve tüm bu olanlar onların işi mi diye aklımdan geçti. Sürünün içinde onları aradım, ama ikisini de göremedim."

Tam bu sırada bütün yunuslar, hep birden denizin derinliklerine doğru dalmış ve bir anda gözden kaybolmuşlardı. Gizem, "Nereye yok oldu şimdi bunlar Ufaklık?" diye soruyordu onları görmeye çalışırken. "Yoksa gittiler mi?"

Ufaklık da, küpeşteden eğilmiş denizin derinliklerine doğru bakıyordu. Birden, "Balık geliyor!" diye bağırdı heyecandan boğuklaşan sesiyle. "Yunuslar, büyük bir balık sürüsünü yukarıya doğru sürüklüyor. "Gerçekten çok geçmeden, Deniz Kurdu'nun tüm çevresinde sular kıpır kıpır oynamaya, denizin yüzeyi balık kaynamaya başladı. Aynı anda bir martı sürüsü, ta ilerilerindeki Fener Burnu'ndan kopup kalktı. Keskin çığlıklar ata ata üzerlerine doğru bir fırtına bulutu gibi gelmeye başladı.

Ufaklık'ın uzun saplı balık kepçesi, küpeştenin kenarında hazırda. Bunu kaptığı gibi denize daldırdı. Az sonra yukarıya çektiği kepçenin içinde, yeşil, mavi, lâcivert menevişli yedi sarıkanat çırpınmaktaydı. Çocuk onları, Gizem'in uzattığı içi deniz suyu dolu kovaya aktardı. Sonra da kepçesini bir kez daha suya daldırdı. Bu kez de kısmetlerine üç sarıkanat çıktı. O ana kadar kendilerini yunuslardan kurtarmaya çalışan balıklar, bir de gökten saldıran martıların kıyımına uğradılar. Kaçabilenler birkaç dakika içinde kaçtı; kaçamayanlarsa, bu acımasız avcılara yakalanmaktan kurtulamadı.

Şimdi Deniz Kurdu, demir bir zincirle bağlı olduğu denizde nazlı nazlı salınıyordu. Biraz önce eşi az bulunur bir ziyafete konan martı sürüsü, az ilerilerinde, denize beyaz bir öbek gibi konmuş duruyordu. Ufaklık'ın, öğle ve akşam yemeklerimiz dediği sarıkanatlar, plâstik kovanın içinde dört dönüyordu. Fakat bütün o hareketliliği yaratan yunuslar ortada yoktu. Bir mesaj sinyali alan Ufaklık cep telefonunu açarken, Gizem; "Nereye kayboldu şimdi bu yunuslar?" diye soruyordu. "Ortaya çıkmaları gibi, kaybolup gitmeleri de çok anî oldu. İster misin az sonra yine gelip..."

Ufaklık, cep telefonunu Gizem'e doğru uzatarak heyecanla onun sözünü kesti. "Mesaj Targo'dan geliyor Gizem!" dedi. "Bizi çok acele Batık Kent'e çağırıyor."

Şimdi Gizem de heyecanlanmıştı. Hemen cep telefonunu Ufaklık'tan aldı. Gelen ileti çok kısaydı. Ekrandaki yazıyı yüksek sesle okumaya başladı. "Burada garip şeyler oluyor. Hemen gelebilir misiniz? Targo."

Gizem, Ufaklık'a sormaya gerek bile duymadan yerinden fırladı. Arkadaşları söz konusu oldu mu Ufaklık'ı hiçbir güç tutamazdı. O, arkadaşını iyi tanırdı. İki çocuk, birbirleriyle yarışmasına kaptan köşküne koşuştular. Sistemler zaten açıldı. Demir alınmıştı. Ufaklık, yeni serüvenlerinin ilk komutunu, "Dahi! Rotamız Batık Kent..." diyerek verdi. "En yüksek hızla ve en kısa zamanda... Yolu sen zaten biliyorsun."

Dâhi, "Elbette Kaptan!" diye yanıt verdi ona. "Bilmez olur muyum! Gittiğim bütün yerler gibi, Batık Kent'in bilgileri de kayıtlarımda. Siz tam bir saat on dakika sonra, kendinizi Batık Kent'te bilin." Deniz Kurdu, hemen harekete geçti. Çok kısa bir süre içinde hızlandıkça hızlandı. Hızlanınca, altındaki kızakların üzerinde yükselerek deniz yüzeyinde adeta uçmaya başladı. Şimdi, arkalarında köpükten bir iz bırakarak inanılmaz bir hızla Batık Kent'e doğru gidiyorlardı.

İki çocuk yol boyunca, Batık Kent'e yaptıkları o ilk yolculuklarından, Ateş Kent'ten kaçışlarından konuşup durdular. Eski anılarını sanki yeniden yaşadılar. İhtiyar Tor'u, arkadaşları Targo'yu, Targa'yı ve Prensese Etna'yı andılar. Görmeyeli, onları ne kadar özlemiş olduklarının ancak farkına varıyorlardı. Zaten bir saat on dakika ne ki? Daha konuşmalarını bitiremeden gelip geçiverdi. Bir de baktılar ki, karşı kıyıları gözükmeye başlamış.

Tam daha yeni yeni, nereye geldik, ne zaman varırız diye kalkıp ayağa dikilmişlerdi ki, onları gördüler. Yani, Yunus'la Yunuse'yi... Öyle önleri sıra, sulara dala çıka gidiyor, kendilerine yol gösteriyorlardı. Kumanda zaten Dâhi'deydi. Sevinç içinde baş üstüne çıkıp onlara seslenmeye başladılar. "Hey! Yunus... Yunuse... Nasılsınız? Çok özledik sizi!"

Anlaşılan seslerini duymuşlardı. İki de bir anda, yüzlerini onlara dönüp kuyruklarının üzerinde havaya kalktılar. Şimdi de çevrelerine su sıçrata sıçrata, geri geri gidiyorlardı. Bir yandan da, gagaya benzeyen ağızlarını hızla açıp kapatıyor, gıcırtya ve ıslığa benzer garip sesler çıkartıyorlardı. Gizem, "Sanki bunlar bize yanıt veriyor." dedi gülererek. "Fakat niçin yollarına devam etmiyorlar. Nedense, yan tarafa çekildiler. Oldukları yerde dalıp dalıp çıkıyorlar."

Ufaklık, "Anlaşılan burada kalmamızı, daha ileriye gitmememizi istiyorlar." dedi kaptan köşküne doğru koşarken. "Ben, bunun geçerli bir nedeni olduğuna eminim."

İçeriye girer girmez kaptan koltuğuna yerleşti. Yönetimi Dâhi'den alıp hemen hız kesti. Deniz Kurdu, kızakların üzerinden inip de gövdesi suya girince, keskin bir U dönüşle Yunusları bıraktıkları yere yöneldi. Yunuslardan biri, -bu Yunuse olmalıydı- durmaları gereken yeri işaret eder gibi, hep aynı noktada suya dalıp dalıp çıkıyordu. Ancak diğeri, yani Yunus ortadan kaybolmuştu.

Ufaklık, usta işi bir manevrayla gelip tam Yunuse'nin yanına demirledi. İşte o anda, denizin derinliklerinden çıkıp gelen Yunus da, bir zıpkın gibi su yüzeyine fırlayıverdi. Onun hemen ardından da, denizi ikiye yararcasına, saydam, dev bir boru yukarıya doğru yükseldi. Bir ucu Deniz Kurdu'nun hemen yanı başında, diğer ucuysa denizin derinliklerinde kaybolup giden dev bir hortumdu bu.

Hiçbiri, böyle bir şeyin olabileceğini ummuyordu. Gizem, bir an boş bulundu. Korkuyla Ufaklık'a sokuldu. Ufaklık'sa merakla, her tarafından sular sızan boruyu inceliyordu. Dört - beş kişinin ayakta durmak koşuluyla içine rahatça sığabileceği kadar büyüktü bu saydam boru. Üstelik yukarıya doğru, kapıya benzer bir de girişi bulunuyordu. Anlaşılan, denizin yüzeyiyle derinlikleri arasında bağlantı sağlayan bir geçit görevi yapıyordu.

Ufaklık, borunun çevresinde dört dönen yunusları göstererek, "Şunlara bak Gizem!" dedi. "Bunlar sanki bizi içeriye davet ediyorlar. Onları bize, Targo ile Targa göndermiş olmalı. Ne dersin, bu davete uyalım mı?" Gizem'in, Ufaklık'a yanıt vermesine zaman kalmadı. Borunun içinden yüzeye doğru fosforlu, sarı-yeşil bir ışık yükselmeye başladı.

Işığın yüzeye ulaştığı anda, bunun dostlarını yukarıya taşıyan ışıklı, dairesel bir taban olduğunu gördüler. Targo ve Targa, şimdi gülümseyen yüzleriyle onlara el sallıyorlardı.

Ufaklık'la Gizem, zaten bu saydam inercikarın önündeydiler. Kapının açılmasıyla birlikte, küçük birer sıçrayışla içeriye girdiler. Dört dost, sevgi ve özlemlerle kucaklaştı. Üzerinde buldukları ışıklı taban denizin derinliklerine doğru hızla inerken; Geveze, her zamanki gibi yine, "Serüven... Serüven... Haydi serüven peşine!" diye bağırıyordu. Çita, Gizem'in boynunda, çevresini korku dolu gözlerle inceliyordu. Ve Minik, hiç durmaksızın havlayıp duruyordu."

Targa, "Ne iyi ettiniz de geldiniz. Sessiz dünyamıza ses ve sevinç getirdiniz!" dedi neşe içinde.

Buldukları ışıklı taban, çevrelerindeki balık sürülerinin arasından deniz içindeki inişini sürdürüyordu. Gizem gözlerini bu olağanüstü manzaradan zorla ayırarak Targa'ya döndü. "Sessiz Dünya mı?.." dedi merakla. "İyi de, bizi bu garip araçla nereye götürüyorsunuz böyle, söylesenize? Batık Kent, şu anda bulunduğumuz yerden epeyce uzakta, öyle değil mi? Peki, içinde inip durduğumuz bu borunuz, bizi oraya kadar götürecektir mi?"

Gizem'in konuşmaları, Targo'ya gülünç gelmişti, Kendini tutamayarak gülümsedi. "İçinde bulunduğumuz bu araç..." dedi. "Hava basıncıyla dikey yönde açılıp toplanabilen iç içe geçmiş borulardan oluşmaktadır. Yalnız dış dünyadan gelenimiz ya da gidenimiz olduğunda kullanılır. Diğer zamanlarda kapalıdır. Kent içi ulaşımdaysa daha çok yürüyen yollardan yararlanır. Zaten az sonra Deniz Kent'e gireceğiz. Bunları kendi gözlerinizle de göreceksiniz."

Kendilerini taşıyan ışıklı taban yavaşlayarak dururken, Gizem de, Ufaklık da, aynı anda, "Deniz Kent mi?" diye haykırdılar. "Siz artık Batık Kent'te yaşamıyor musunuz yani?" Sesleri şaşkınlıktan birer çığlık gibi çıkmıştı sanki.

Targo, inerçikarın kapısını açtı. Dışarıya çıkmaları için onlara yol gösterirken, "Sağ taraftaki yürüyen yola geçin lütfen!" dedi. "Bu yol bizi doğruca, İhtiyar Tor'un, yeni Bilgievi'ne götürecektir."

Çocuklar, bir düş dünyasına adım atar gibi, Targo ile Targa'yı izlediler. Şimdi gözlerinin önünde dümdüz uzanıp giden geniş, aydınlık, saydam bir tüp geçittdiler. Kendilerini sarıp kuşatan denizin o benzersiz görüntülerini, sanki ellerini uzatsalar tutuvereceklerdi. Üstelik bu inanılmaz ortamda, tek bir adım bile atmadan, hiç durmaksızın ilerliyorlardı.